Kürti László

a négynullahármas szalkai IC-n

siketnéma pali ül tőlem balra. nem tudja,
mekkora zajjal cseszteti a telefonját,
most mondd, ki szóljon neki?
senki nem tud itt jelbeszédül. ha megszólal,
csak vakkant felszántott, csillagtalan tájra –
fényévekre van ide az első budapest.

karácsonyi üdvözlet

ezt az ünnepet békülésre akartam használni.
engedni, hogy közel üljenek hozzám
vagy csak képes legyek szólni, mérlegelés nélkül,
valami személyeset. szeretnék tartozni, adósságba
keveredni velük. dadogva, hadarva kérni még desszertet,
kölcsönt, kocsit félórára. hogy gyanakodni sose kelljen,
okosat vagy bolondot hazudni. hideg értelem többé
ne ragyogtasson kedélyt, morcos isteneket bennem.
vágyaim lassan érjenek el a spájzig. villogjon készülődés.
„friss kakas vérére mindig ecetet önteni”,
eleven maradjon fájdalom, megbocsátás.
használt villámmal sütit vág ketté az öreg, tálcáról eszi.
helytelenkedik. nincs pontosabb gesztusa
üzenni haza.

harminc fölött

„harmincon túl az arc elszabadul”,
lóhalálában rohan vad mezőkbe.
legelni kezd és szakít a fékekkel,
nem nyerít, nem csábít újakat kalandra.

harminc fölött, ha van egy kis
szerencséd, úgy hagynak faképnél,
meg legyen mit köszönnöd.
s ha csábítgat vissza, mi végleg
elbaszódott, ne kelljen fájnod
egy napot sem miatta.

harminc fölött még remélhetsz
szerelmet. igaz, bízni itt már
végzetes hiba. harmincon túl
csak ritkán az elégnek, hiánynak
leszel vak, fűtetlen otthona.